

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet er optrykt efter ønske af udvalget.

Spørgsmål 8:

Skal svaret på spørgsmål 5, jf. L 117 – bilag 14, forstås således, at idet vi ikke kender de egentlige omstændigheder ved unges salg af sex, indgår flere momenter i beskrivelsen af kunde-forhold end de beskrevne, og at praksis således ikke bør udvikle sig snævert i forhold til bemærkningernes eksempler.

Svar:

Justitsministeriet er enig i, at de omstændigheder, under hvilke unges salg af prostitution foregår i praksis, ikke har været genstand for detaljerede beskrivelser.

ProCenteret udgav dog i marts 2002 med økonomisk støtte fra Justitsministeriets forskningspulje en rapport om »Unge i Prostitution – og Lovgivning – Evaluering af straffelovens § 223a«. Det konkluderes i rapporten, at unge med prostitutionserfaring kan inddeles i to grupper. Den første gruppe består af socialt belastede unge, hvis prostitution finder sted i det etablerede

(traditionelle) prostitutionsmiljø, f.eks. som gadeprostituerede. Den største gruppe af unge med prostitutionserfaringer er imidlertid meget resourcestærke unge, hvis prostitution finder sted uden for de traditionelle prostitutionsmiljøer.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 223a omfatter alle tilfælde, hvor en kunde køber sex af en person under 18 år. Er der således indgået en forudgående aftale mellem en kunde og en person under 18 år om, at den unge som modydelse for sex skal have en eller anden form for betaling, vil kunden kunne straffes efter den foreslåede § 223a.

Det er uden betydning, om aftalen mellem de to personer er indgået på et værtshus, på internettet eller et andet sted, og det er ligeledes uden betydning, om aftalen indgås mellem to personer, der kender hinanden forud for aftalens indgåelse.

Bemærkninger til lovforslaget er således alene eksempler på momenter, der kan tillægges vægt, når der skal foretages en vurdering af, om der er tale om et »kunde-forhold«.